

[Starcke.]

Hovmod og Egennytte kalder ned over andres Hoveder. Ingen, heller ikke jeg, og jeg formoder heller ikke det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, vil lægge den højtærede Statsminister til Last, at vi har haft Misvækst som Følge af Kulde og Tørke. Saadan ser de fleste moderne Mennesker paa det. Men saadan har det ikke altid været. Ifølge „Ynglingesaga“ var det for 1000 Aar siden saadan, at de gamle Svenskere havde den Opfattelse, at det var Statsoverhovedets Opgave at give Lykke og Magt, godt Aar og god Avl. Naar de derfor i de gamle Tider havde Misvækst, holdt de en stor Ofring, hvor de ofrede Heste og Hunde. Hvis det ikke hjalp, ofrede de næste Aar Mennesker, og hjalp det heller ikke, ja, saa ofrede man selve Statsoverhovedet. Og det hjalp. Om det nu kom af selve Ofringsceremonien, eller det kom af dette, at Misvækst sjældent varer mere end 3 Aar i Træk, er i denne Sammenhæng temmelig underordnet. Men de gamle var Realister. Hvis derfor ikke andet skulde hjælpe, kunde det være, at man skulde overveje at ofre den højtærede Statsminister. I hvert Fald ser det jo ud til, at de ærede Medlemmer Hr. Jørgen Jørgensen, Hr. Hans Hedtoft og Hr. Aksel Larsen kunde tænke sig noget i den Retning.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil jeg saa lige til sidst sige, at der jo ogsaa undslap ham et lille Ord i Kampens Hede, som ikke var ham ganske værdigt. Det var Ordet „Humbugsagitation“. Jeg ved godt, at det ikke skyldes Mangler i det ærede Medlems Velopdragenhed, heller ikke Mangler ved hans medfødte Elskværdighed, som er almindelig skattet, men at det maa skyldes en vis Nervøsitet, hvilket gør det lettere at tilgive. Men da den højtærede Formand aabenbart ikke fandt det ærede Medlem egnet til Klokkebehandling i Gaar Aftes, hvad enten det skyldes Formandens ophøjede Langmodighed, eller det skyldes hans Miskundhed, maa jeg maaske have Lov at svare. Jeg finder, at det er naturligt, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er nervøs, naar han ser den store Fremgang, Retsforbundet har, og naar han samtidig betragter de store politiske Vanskeligheder, som han selv har manøvreret sig ind i paa Grund af Standpunkter, hvis ideelle Motiver jeg fuldt ud anerkender. Hvis ikke det ærede Medlem selv herfra vil undskylde sin Optræden, skal jeg saamænd gerne undskylde den, men jeg vil gerne anmode den højtærede Formand om

Tilladelse til ogsaa som en Slags retfærdig Gengældelse at sige et uartigt Ord heroppefra til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Jeg beder den højtærede Formand kalde mig til Orden, hvis det er for stærkt: Grundskyld!

Kirkeministeren (Hermansen): Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har under denne Debat rettet Forespørgsel til mig om, hvad jeg har foretaget mig, for at Loven af 13. Maj 1947 om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken kunde blive ført ud i Livet.

Det laa ved Lovens Vedtagelse saaledes, at cand. theol. Johanne Andersen ikke umiddelbart var i Stand til at overtage Stillingen som Præst for Valgmenigheden i Nørre Ørslev, hvortil Menigheden ønskede hende, idet Biskoppen over Lolland-Falsters Stift hverken var sindet at meddele hende Ordination eller, hvis hun opnaaede denne hos en anden af Rigets Biskopper, da at give hende Kollats. Det betød altsaa, at jeg, om Loven skulde gennemføres, maatte søge Spørgsmaalet løst ved Hjælp af Stiftsbaandsløsning. Hertil er der givet Adgang ved § 6 i Bispevalgloven af 30. Juni 1922, hvori det ganske kort siges, at der ved kongelig Anordning gives nærmere Regler for Stiftsbaandsløsning. Jeg lod derefter udarbejde et Udkast til en saadan kongelig Anordning, saa at den kunde anvendes paa nærværende Tilfælde, men da Anordningen var udarbejdet, fandt jeg, at selv om den maaske ikke gik ud over Lovens Aand, saa gik den dog muligvis eller rimeligvis ud over Lovens Bogstav, og jeg fandt det derfor nødvendigt og langt mere hensigtsmæssigt at tage Spørgsmaalet op paa ny Basis, nemlig ved at tage Bestemmelsen om Stiftsbaandsløsning ud af Bispevalgloven, saa at der blev givet Mulighed for, hvad ikke var forudsat i Bispevalgloven, at en Menighed, der i Øjeblikket staar uden Præst, ogsaa bliver i Stand til at løse Stiftsbaand.

Dette Lovforslag har vi altsaa arbejdet med, og det ligger i Dag fuldt udarbejdet i mit Ministerium, parat til at fremsættes for dette høje Ting. Det har været min Hensigt at fremsætte dette Forslag for Folketinget, naar det traadte sammen til en ny Samling i næste Uge, med den Tanke, at Loven havde kunnet færdigbehandles meget hurtigt. Skulde dette, hvad denne Aftens Debat kunde tyde paa, ikke lykkes for mig, beklager jeg, at det ærede Medlem altsaa kan takke sig selv for Forhaling af Spørgsmaalet om cand. theol. Johanne Andersens Tiltræden af sit Embede.